

LXXIX.

Forslag til Lov

om

Tillæg til Møntlov for Dansk Vestindien.

(Fremsat i Landstinget den 21. Marts 1905 af Finansminister *Vilh. Lassen.*)

§ 1.

Foruden de i Henhold til Møntlov for Dansk Vestindien Nr. 49 af 29. Marts 1904 prægede Mønter skulle tillige de Guldmønter, der udpræges af de til det latinske Møntforbund hørende Stater i Henhold til Konventionen af 23. December 1865 og de senere dertil sig sluttende Traktater, være lovligt Betalingsmiddel i Dansk Vestindien efter deres paalydende Værdi saavel overfor de offentlige Kasser som imellem Mand og Mand.

Dog skulle disse Mønter ikke være lovligt Betalingsmiddel hverken til de offentlige Kasser eller imellem Mand og Mand, naar de have lidt voldsom eller ulovlig Beskadigelse, eller naar de mangle $\frac{1}{2}$ pCt. eller derover af den for Mønten fastsatte Vægt.

§ 2.

Denne Lov træder straks i Kraft.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Uventede Erfaringer, man har gjort, efterat de dansk-vestindiske Guldmønter ifølge Bekendtgørelse af 13. Januar d. A. (Tillæg til Lovtidenden Nr. 7) ere blevne lovligt Betalingsmiddel fra den 31. s. M. at regne, have gjort det meget ønskeligt, at der som lovligt Betalingsmiddel anvendes et bredere Grundlag af møntet Guld

end det, som en selvstændig Udmøntning for Øerne vil frembyde. Men naar man saaledes skal søge en fremmed Mønt gjort til lovligt Betalingsmiddel paa de dansk-vestindiske Øer jævnsides med den dansk-vestindiske, har der ikke ret vel kunnet være Tale om nogen anden Guldmønt end den, der præges af de til det latinske